

TENYÉRNYYI VÍZ, TENGER

A madarak imádnak fürödni a kőlapon végigfolyó vízben

A mai kertkultúra nélkülözhetetlen eleme az öntözőrendszer

FOTÓ: GOMBÁS ATTILA

Sokszor mondjuk, és tudományosan is bizonyított tény, hogy a víz az élet elengedhetetlen feltétele. Mi, kertészek, kertrajongók ezt az állítást valóban meg tudjuk erősíteni.

Ha a tanulmányaimra gondolok, akkor a növényeink fejlődésének alapvető feltétele az elegendő mennyiségű víz, mert ez kell ahhoz, hogy a tápanyagok felvehetővé váljanak számukra. Avagy a mikroelemek, tápanyagok, mindegy is, melyikről beszélünk, oldat formájában kerülnek a növényi szervezetekbe. És van még egy szabály, ami a tápanyagokra vonatkozik, ez pedig nem más, mint a minimumtörvény: mindig a legkisebb

mennyiségben rendelkezésre álló elem mértéke határozza meg, hogy a növények mennyit tudnak felvenni a többiből. Sokszor csak a fő tápanyagok pótlására kerül sor, ilyenek a nitrogén, a foszfor, a kálium, és megfeledekünk arról, hogy a növényeknek számos további tápelemre van szükségük, amit mindig kizárólag oldat formájában tudnak hasznosítani. Legyünk körültekintők és figyeljük a növényeink jelzéseit: a levéltorzulás, a sárgulás, a levélszél száradása, a mozaikos levéllemez mindig figyelmeztet bennünket arra, hogy valamilyen tápanyag-ellátási problémával szembesülünk.

De nem csak a növények kötődnek a vízhez, én is amolyan „Hany Istók-féle” vagyok, már gyerekkoromban is mindig a patakparton kötöttünk ki. Fürödtünk, pecáztunk, szöcskét fogtunk. Apu azt mondta, amikor talán 10-11 éves lehettem, ha leúszok előtte ezer métert, akkor oda mehetek pecázni, fürödni, csavarogni, ahová akarok. Megcsináltam. A vakációban enyém volt a szabadság. Minden csatornát, tavat, strandot, vízfelületet bejártunk Szeged környé-

kén. Én nem az a labdakergető kisser voltam. Ástam trágyagilisztát a komposzton, mert imádtam az apróhalat; egy kicska, egy kis kenyér, liszt, paprika, bors mindig volt nálunk, reggel irány a part, jól éreztük magunkat, szórakoztunk, süttöttünk halat a parton, így telt a nyár.

Amikor kertész lettem és kerteket kezdtem építeni, mindig előtérbe került – és még mindig így van – egy-egy vizes elem kialakítása. Azután a saját kertünk formálása is elkezdődött, és biztos voltam benne, hogy több vizes elemet helyezek el nálunk is.

Van egy mini kerti tavunk, amit mindössze 6-7 köbméter vízzel lehet megtölteni, néhány aranyhalnak ad otthont. Mégis a kert nagyon fontos eleme: a nappaliból kilépve a terasz mellé simul, az öreg tölgy és egy koros babérmeggy árnyékában bújik meg ez a vízfelület.

Úgy alakítottam ki, hogy egy közel egy méter átmérőjű, 6-7 cm vastagságú kőlapot átfúrtam, ezen a lyukon keresztül folyamatosan egy kis szivattyú keringeti, tisztítja a vizet. A kőlapon a víz kisimul és néhány milliméteres rétegben elterül, majd a kőlap szélén csendes csobogással visszafolyik a mederbe.

A madarak imádják, egy élményfürdő számukra. Nem beszélve arról, hogy ha nekik ez a Kánaán, nekünk meg nap mint nap mosolyt csal az arcunkra, ahogy fröcskölnek a vizet, isznak a parton. Mindezen túl pedig milliárdnyi élőlény részére biztosított élőhelyet, szitakötők szállnak a víz felett, kecské-

A vízesést egy bazalttal feltöltött kőkosárba építettük

NYI
ÉLET

kapár is szerenádozik, a halak pedig jókedvvel fogyasztják a szúnyoglárvákat.

Van egy régi réz szilvafőző üstünk, amiben a Dédi lekvárt főzött, most esővizet gyűjtünk benne. Ugyan a víz térfogata csak néhány öntözőkannányi, de a kényesebb növények szomját innen tudjuk oltani.

A kert hátsó harmadában építettem egy vízesést. Itt a vízfelület amolyan másodlagos, igazán csak 1-2 négyzetméter. A lezúduló víztömeg látványa és csobogása vonzza a tekintetet.

Manapság nagyon kedvelem a gabiont (kőkosár), amit sok esetben a lejtős telkek támfalaként építünk fel. Ebben az esetben pedig a vízesésemet építettük egy ilyen kőfalba, amit bazalttal töltöttünk fel. A vízesés akár programozható is, mikor induljon el és meddig üzemeljen. Egyébként pedig egy kertépítői gondolat: azt vallom, hogy egy kert annál izgalmasabb, minél érdekesebb és meglepőbb kertépítészeti elemek, növények nyújtanak újabb és újabb látványt a térben sétálva. Ezért került ez a vízeses elem a kert hátsó hányadába. A csobogás a teraszról kilépve egyből hallható, de ahhoz már kell tenni néhány lépést, hogy a lezúduló víz látványa is látható legyen. Egy izgalmas kert sosem mutatja meg minden szépségét egyetlen nézőpontból.

A mai kertkultúra nélkülözhetetlen eleme az öntözőrendszer, ez biztosítja számunkra azt, hogy vízigényesebb növényeket is biztonságosan nevelhessünk, a gyeptől mindig szép zöld legyen, ne szoruljunk a szomszéd segítségére, ha elugrunk egy hosszú hétvégre. Az én módszerem a következő: csak napfelkelte után öntözünk. Az esti öntözés azért nem szerencsés, mert hosszan párában marad a kert, ilyenkor könnyen kialakul a gyeptől gombásodása.

Gombás Attila

Ha már a vízről beszélek, kiugrottam a Duna árterületére és a gátoldalon gyűjtöttem vadvirágokat, és egy kis zöld búzát is. Ebből készült egy vadvirágos, laza szerkezetű csokor.

Olyan más volt ez a tavasz, mint amit megszoktunk, lassú felmelegedés, elegendő csapadék. Annyira más az árterület, olyan most, mint egy erdélyi vagy őrségi rét, ahol általában sokkal több a csapadék, a páratartalom. A rét friss, üde virágokkal volt teli, élmény volt ezt a csokrot elkészíteni.

Egy másik kompozíciót is készítettem, amit egy üvegtálba vízbe állítottam. Ennek az alapja egy vesszőszerkezet, ebbe kerültek az éppen szezonális virágok. Számomra ez a készítmény olyan érzést kelt, mintha egy hullámmó, habos vizet néznék.

A réten friss, üde virágokat találtam, élmény volt ezt a csokrot elkészíteni

GOMBÁS ATTILA
kertészmérnök
virágkötőmester

KŐANGYAL HARMONIKUS KERT

A kertépítés során számunkra a legfontosabb, hogy olyan teret alkossunk, ami harmonizál a lakóépülettel, a kertet használók személyiségével és a használat céljaival.

www.koangyal.hu
info@koangyal.hu

